

Sygn. akt I C 2458/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: M. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2016 r. w S.

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **(...) Towarzystwu (...) z siedzibą W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W.** na rzecz powoda **A. S.** kwotę 2.000 zł. (dwa tysiące złotych i 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 12.10.2013 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty ;

II. zasądza od pozwanego **(...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W.** na rzecz powoda **A. S.** kwotę 647,00 zł.(sześćset czterdzieści siedem złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego **(...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W.** na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 411,17 zł. (czteryście jednaście złotych i 17/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 2458/14

UZASADNIENIE

Powód **A. S.** wytoczył w dniu 17.03.2014 r. powództwo przeciwko **(...) Towarzystwu (...) w W.** o zapłatę kwoty 2.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.10.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie zgłoszonych żądań powód argumentował, iż w dniu 11.09.2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód powoda marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...), zaś sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W wyniku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 4.311,00 zł tytułem odszkodowania. W ocenie strony powodowej kwota ta była zbyt niska i nie rekompensowała w pełni szkody.

Referendarz sądowy nakazem zapłaty z dnia 23.05.2014 roku, wydanym pod sygnaturą akt I Nc 1234/14 w postępowaniu upominawczym, uwzględnił żądanie pozwu.

Od nakazu zapłaty tego pozwany **(...) Towarzystwo (...) w W.** wywiódł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wniósł nadto o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego i motoryzacji na okoliczności m. in. ustalenia przebiegu zdarzenia z dnia 11.09.2013r. i stwierdzenia, czy wyłączną odpowiedzialność za zaistniałą szkodę ponosi kierujący samochodem marki R. (...) o nr rej. (...), czy też za zaistniałą szkodę odpowiedzialność ponosi również powód. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że wypłacone odszkodowanie w pełni zrekompensowało szkodę. Jak wynika bowiem z pomiaru powłoki lakierniczej w pojeździe pojazd powoda przechodził już wcześniejsze naprawy blacharsko-lakiernicze, zaś wobec zużycia amortyzacyjnego pojazdu, urealnienie wartości części było uzasadnione. Nadto w przypadku przyczynienia się poszkodowanego do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty z dnia 23.05.2014 roku, wydany przez Referendarza sądowego w postępowaniu upominawczym pod sygnaturą akt I Nc1234/14, utracił moc.

Postanowieniem z dnia 24.03.2015 r. Sad postanowił rozpoznać sprawę w dalszym ciągu z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11.09.2013 r. samochód marki V. (...), nr rej. (...) uległ kolizji z pojazdem marki R. (...) nr rej. (...) którym kierował H. S.. W momencie zdarzenia samochód marki V. (...) o nr rej. (...) stanowił własność A. S.. Pojazd sprawcy był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Sprawcą zdarzenia był kierujący samochodem R. (...) H. S..

bezsporne, a nadto: dowód: k. 14 - oświadczenie sprawy szkody, k. 73 - (00:07:48-00:13:49) - zeznania świadka H. S., k. 74- (00:18:51 - 00:30:21 - zeznania powoda, k. 81-87 - opinia pisemna biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych i szacowania szkód komunikacyjnych

Pozwany prowadził postępowanie likwidacyjne w zakresie tej szkody i na tej podstawie dokonał wypłaty odszkodowania w wysokości 4.311,00 zł.

dowód: k. 12 - pismo z 12.09.2013 r., k. 13 - druk zgłoszenia szkody, k. 14 polecenie wypłaty, dokumenty w aktach szkody, k. 15-20 - kalkulacja naprawy

Powód wezwał pozwanego do wypłaty uzupełniającego odszkodowania. W odpowiedzi (...) Towarzystwo (...) w W. odmówiło wypłaty odszkodowania w żądanej wysokości, wskazując, że jest skłonne dokonać ewentualnej dopłaty odszkodowania w przypadku faktycznego poniesienia i udokumentowania kosztów wyższych, o ile koszty mieszczą się w granicach celowych i uzasadnionych.

dowód: k. 21 - 23 - przedprocesowe wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania, k. 24 - pismo z dnia 21.11.2013 r.

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda wyniosła 6.325,57zł brutto.

k. 81-87 - opinia pisemna biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych i szacowania szkód komunikacyjnych, k. 128-129 - (00:06:52-00:15:18) opinia ustna uzupełniająca

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu całości.

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność

cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2).

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 k.c. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynika. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg sumy cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu z daty ustalenia odszkodowania.

Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (tak też: G. Bieniek w "Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe", LexisNexis, W-wa 2006 r. s. 145).

W niniejszej sprawie pozwany podnosił, iż wypłacona kwota odszkodowania w pełni rekompensuje poniesioną przez powoda szkodę, a nadto w przypadku przyczynienia się powoda do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron. W celu ustalenia okoliczności powstania szkody w pojeździe powoda oraz w celu określenia wysokości tej szkody, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych oraz szacowania szkód komunikacyjnych.

Sąd oparł się przy ustalaniu mechanizmu powstania uszkodzeń w pojeździe powoda oraz wysokości szkody powstałej na skutek zdarzenia z dnia 11.09.2013 r. na pisemnej opinii oraz ustnej uzupełniającej biegłego sądowego, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności. Ponadto Sąd oparł się przy ustalaniu okoliczności samego zdarzenia w dniu 11.09.2013 r. na zeznaniach świadka H. S. oraz powoda A. S..

Należy zauważyć, iż z zeznań tych jasno wynika, iż w dniu 11.09.2013 r. doszło do kolizji pojazdu powoda z pojazdem kierowanym przez H. S., który był jednocześnie sprawcą tego zdarzenia, ponieważ nie zachował należytej ostrożności podczas włączania się do ruchu. W ocenie Sądu zeznania te są spójne wewnętrznie i wraz z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy stanowią logiczną całość. W ocenie Sądu powód nie przyczynił się do powstałego zdarzenia.

Także opinia biegłego potwierdziła mechanizm powstania uszkodzeń w pojeździe powoda. Zatem Sąd przyjął, iż samochód powoda uległ uszkodzeniu na skutek kolizji w dniu 11.09.2013 r., której sprawcą była kierujący pojazdem marki R. (...). Zatem należało uznać, iż odpowiedzialnym za naprawienie powstałej w pojeździe szkody jest pozwany - jako podmiot, który objął umową ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pojazd R. (...), którym kierował sprawca zdarzenia.

Co do wysokości szkody - według biegłego wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda powinna wynieść 6.325,57 zł brutto.

Sąd przyjął te wyliczenia za wiarygodne, gdyż należy mieć na uwadze, iż pełne odszkodowanie powinno zawierać uwzględnienie ceny części oryginalnych, stosowanych przez serwis danej marki pojazdu. Nie można pozbawiać

poszkodowanego na skutek kolizji możliwości naprawienia szkody przy pomocy części oryginalnych, zwłaszcza, iż zastosowanie części nieoryginalnych powodowałoby podniesienie kosztów naprawy związanych z dopasowaniem części do oryginalnych części zamontowanych w samochodzie, a tym samym zysk z zastosowania tychże części byłby iluzoryczny i na pewno powodowałby znaczne obniżenie jakości wykonanej naprawy.

Obie strony wnosiły o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, zaś opinia ustna uzupełniająca, w ocenie Sądu, odpowiedziała na wątpliwości stron.

Biorąc pod uwagę, iż zakład ubezpieczeń nie naprawił szkody w pełnej, należało uwzględnić roszczenie powoda i na podstawie art. 363 § 1 kc i zasądzić kwotę 2000 zł. na rzecz powoda od pozwanego, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Sąd ferując orzeczenie, wziął pod uwagę okoliczność, iż pozwany wypłacił powodowi kwotę 4.311 zł., z tym że Sąd nie może orzekać ponad żądanie ((...),57 - (...)) = 2014,57 zł., tymczasem powód dochodził pozwem zapłaty kwoty 2000 zł.)

Odnośnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody miało miejsce 11.09.2013 r., a tym samym zasadnym było zasądzenie odsetek od dnia 12.10.2013 r. przy określaniu odsetek, Sąd wziął pod uwagę zmianę brzmienia art. 481 kc. od dnia 1.01.2016 r.

Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie również w treści art. 481 § 1 kc.

O kosztach postępowania sądowego postanowiono w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c., mając na względzie wynik procesu i fakt, iż powód wygrał postępowanie. Zatem od pozwanego na rzecz powoda należało zasądzić wszystkie koszty poniesione przez powoda (30 zł. opłaty od pozwu, 600 zł. wynagrodzenia pełnomocnika, 17 zł. opłaty skarbowej od pełnomocnictwa).

O kosztach zastępstwa prawnego Sąd postanowił zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia MS 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).

Sąd przyznał wynagrodzenie w wysokości jednokrotnej stawki mając na uwadze nieskomplikowany charakter sprawy i standardowe czynności dokonane przez pełnomocników w toku procesu.

Z uwagi na powstały w sprawie koszt z tytułu opinii biegłego, a który został wyłożony tymczasowo przez Skarb Państwa - należało orzec o ściągnięciu od pozwanego na rzecz S. Państwa - Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 411,17 zł. ((918 + 93,17) - 600 - zaliczka na biegłego uiszczona przez pozwanego = 411,17 zł.) - w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.